

Syllabus of errors

Tento syllabus omylů (lat. Syllabus errorum) je součástí encykliky *Quanta cura*, jež byla vydána papežem Piem IX. v roce 1864. Celý tento spis je poznamenán obratem Pia IX., který byl považován za velmi pozoruhodnou postavu dějin papežství. Sám Pius IX. byl na počátku svého pontifikátu považován za liberála a také byl vřele přijat italským obyvatelstvem sužovaným politickou krizí, která byla způsobena nestabilní situací v Evropě. Jeho liberální postoj se změnil poté, co byl z Říma vyhnán republikánskou armádou. Jeho návrat se uskutečnil až za pomoci francouzské armády a celou tuto epizodu považoval za důkaz nesprávnosti demokratického a republikánského zřízení. Jeho pontifikát byl také poznamenán pádem papežského státu, který však neuznal.¹

Samotný text je rozdělen do deseti částí a obsahuje osmdesát bodů odmítajících výroky vědy, které se neshodují s oficiálním učením katolické církve. Tento text odsoudil mnoho tezí týkajících se například pantheismu, racionalismu, liberalismu, komunismu a jiných diskutovaných disciplín 19. století.

Syllabus shrnuje různé názory, ale také udává jisté tiskoviny, v níž se ony „bludy“ nacházejí, také lze cítit jisté znepokojení církve s pobíhající sekularizací a její znepokojení s tímto stavem, vlastně celá VI. část nazvaná *Bludy o společnosti občanské... ohledně jejich poměrům k Církvi* se zabývá těmito výroky na adresu odloučení církve od státu a je korunována právě posledním bodem *Církev se má odloučit od státu a stát od Církve*, který musel být velkým trnem v oku církve. Také teze ohledně manželského slibu, který byl možný učinit i mimo křesťanskou svatost a mnoho jiných událostí, které se vymkli kontrole církve nenechali papeže klidným. Vlastně celý syllabus se vyjadřuje k názorům 19. století, které jsou typické a sociology uznávané jako ty, které napomohly k přechodu z premoderní do moderní společnosti. Nejdůležitější je tedy ona sekularizace, na kterou se „nabalili“ ostatní, církví odmítané názory.

Sám text je s odstupem doby považován za nešťastné řešení tehdejší situace a stal se klíčovou oporou odpůrců papežské neomylnosti, která byla uznána za platnou v roce 1870 na 1. vatikánském koncilu, jenž byl právě pod patronací Pia IX. a zaručuje církvi neomylnost nauky. Dnes tento text používají odpůrci křesťanství jako opěrný bod pro svou kritiku, ale

---

¹ Po ztrátě území si až v roce 1929 vydobyl papežský stát zpátky svou pozici.

jako studijní materiál nám může vypovědět mnoho o tom, jak se církve vyrovnávala s již zmiňovanou sekularizací a proměnou postoje společnosti, proto je třeba ji brát jako jistý úsek dějin církve, ne jako její završení.